

Hugo Bouter

Kind of Knecht?

Reply

'(...) die door de Heilige Geest bij monde van onze vader David, Uw knecht, hebt gezegd: 'Waarom hebben de naties gewoed en de volken ijdele dingen bedacht?

De koningen van de aarde zijn opgestaan en de oversten zijn samen bijeenverzameld tegen de Heer en tegen Zijn Gezalfde'. Want in waarheid zijn in deze stad verzameld tegen Uw heilige Knecht Jezus, die U hebt gezalfd, zowel Herodes als Pontius Pilatus met de naties en volken van Israël, om te doen alles wat Uw hand en Uw raad tevoren had bestemd dat zou gebeuren. En nu, Heer, zie op hun dreigingen en geef Uw slaven met alle vrijmoedigheid Uw woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en tekenen en wonderen gebeuren door de naam van Uw heilige Knecht Jezus'.

Handelingen 4:25-30

Vraag:

Is het terecht dat de Statenvertaling en de Herziene Statenvertaling in Handelingen 3 en 4 de uitdrukking 'Uw Kind Jezus' gebruiken, terwijl andere vertalingen over 'Uw Knecht Jezus' spreken?

Antwoord:

Het woord 'knecht' is hier de vertaling van Gr. *pais*, of *paidion*, dat met 'kind' is vertaald in Lucas 2:43 ('het Kind Jezus'). Het gaat dan overigens om de twaalfjarige Jezus in de tempel. In de geboortegeschiedenis van de Heer is het gebruik van het woord *Kind* natuurlijk terecht.

Maar in het boek Handelingen (3:13, 26 en 4:27, 30) knoopt het woordgebruik duidelijk aan bij de Septuaginta, de Griekse vertaling van de Schriften van het Oude Testament. Het Griekse *pais* gaat terug op een Hebreeuws woord voor 'knecht'. Vergelijk de plaatsen in de profeet Jesaja, die spreken over de Knecht van Jahweh (Jes. 42:1; 43:10; 49:6; 52:13; 53:11). Een vergelijkbaar woordgebruik vinden we ten aanzien van Israël als Gods knecht (Luc. 1:54), en David als Zijn dienstknecht (Luc. 1:69; Hand. 4:25). Dat is ook zo in Matteüs 12:18-21, waar geciteerd wordt uit de eerste profetie aangaande de Knecht van Jahweh (Jes. 42:1-4). Het is dus inconsequent dat de genoemde vertalingen alleen hier het woord 'knecht' gebruiken, terwijl ze hetzelfde woord door 'kind' weergeven wanneer het Christus betreft.

Bovendien gaat in Handelingen 3 en 4 helemaal niet om de kinderjaren van onze Heer, zoals dat wel het geval is in de eerste hoofdstukken van Lucas, die de mensheid van onze Heer benadrukt. De apostelen getuigen in het boek Handelingen van *de opgestane en verheerlijkte Heer in de hemel*, ook als ze reflecteren over Zijn leven op aarde. In Handelingen 4 citeren de vergaderde gelovigen uit Psalm 2, gedicht door David, Gods *knecht*. Het is niet juist om enkele verzen hierna te spreken over het heilig *Kind* Jezus. De opstand van de volken en de koningen van de aarde was gericht tegen God en Zijn gezalfde *Koning*, de Messias. Het woeden van de volken zien we bij het kruis, en ook daarna.

Het is opmerkelijk dat Psalm 2 evenmin spreekt over het *kindschap* van de Heer bij Zijn komen als Mens in deze wereld, maar over Zijn *zoonschap*. God getuigt aangaande Hem: 'U bent Mijn *Zoon*, Ik heb U heden verwekt' (Ps. 2:7). Ook in het Nieuwe Testament is verder altijd sprake van Christus als Gods *Zoon*. Het is het evangelie aangaande Gods *Zoon*, uit het geslacht van David naar het vlees, maar ook Gods *Zoon* in kracht door Zijn opstanding uit de doden (Rom. 1:1-4).

Als gelovigen zijn we inderdaad kinderen van God op grond van de nieuwe geboorte, waardoor we uit God zijn geboren en nieuw leven hebben ontvangen. Het gaat hier om de relatie, de familiebetrekking. Maar wij zijn 'zonen van God' geworden door aanneming, door adoptie (Ef. 1:5). Dat is het onderwijs van Paulus. In de geschriften van Johannes gaat het nooit om die verkregen positie – een door Christus verworven waardigheid –, maar om ons *kindschap* van de Vader.

Oude Sporen 2017

